

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Boico Victor**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Buliga Ion în comun cu inculpatul, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

**VERBANOV Dmitrii XXXXX, născut la
XXXXX, originar XXXXX.**

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.07.2019– 24.03.2020;

Instanța de apel: 20.05.2020 – 21.10.2020;

Instanța de recurs: 25.01.2021 – 10.03.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 24 martie 2020, Verbanov Dmitrii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție legată de producerea, prepararea, extragerea transportarea, distribuirea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 72 Cod penal, s-a dispus ispășirea pedepsei de Verbanov Dmitrii în penitenciarul de tip închis.

S-a încasat de la Verbanov Dmitrii cheltuielile de judecată legate de efectuarea expertizei în mărime de 1680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Verbanov Dmitrii, acționând cu intenție directă, având scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, în circumstanțe nestabilite de timp și loc, a obținut pentru realizare droguri, după care le-a transportat și le-a păstrat la sine pentru realizare până la 15.08.2018 orele 13:00, când, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul său din XXXXX, la el au fost depistate și ridicate un pachet de tip polimeric de tip zip-lock în care se afla substanță cu aspect de bulgari, culoare albă,

un pachetel confecționat artizanal dintr-un fragment de hârtie, în care se afla substanță cu aspect de praf, șapte pachetele confecționate din folie de staniol, în care se afla substanță cu aspect de praf, culoare bej, care au fost împachetate într-un plic de hârtie, în care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3802 din 20.08.2018 se afla substanță stupefiantă heroină cu masa totală de 10,115 gr, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante și care, conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, constituia cantități deosebit de mari.

În drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică păstrarea de droguri în proporții deosebit de mari, săvârșită cu scop de înstrăinare.

În ședința de judecată a instanței de fond, inculpatul nu s-a prezentat, depunând cerere de refuz de a fi escortat în ședința de judecată, refuzul fiind confirmat de administrația instituției penitenciare cât și de către apărătorul acestuia. Astfel, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care sentința să fie anulată, în legătură cu comiterea de încălcări grave a procedurii procesul-penale.

În motivarea apelului, inculpatul a indicat că, sentința este neîntemeiată pe motiv că i-au fost încălcate drepturile și anume i s-a refuzat în demersul de a face cunoștință cu materialele cauzei penale înainte de cercetarea judecătorească, în prezența unui interpret, or, dânsul nu posedă limba de stat, totodată, dânsul a fost privat de posibilitatea de a spune ultimul cuvânt și să fie prezent la pronunțarea sentinței.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, vina inculpatului în păstrarea de droguri în proporții deosebit de mari, săvârșită în scop de înstrăinare, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal a fost dovedită prin cumulul de probe cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și de apel.

Declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate s-a combătut prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor nominalizați și probele scrise cercetate în ședința de judecată.

Aceste probe coroborează între ele și a demonstrat incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de păstrare de droguri în proporții deosebit de mari, săvârșită în scop de înstrăinare.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel o apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a considerat că prima instanță just și-a întemeiat sentința în baza declarațiilor martorilor și probelor scrise cercetate în ședința de judecată, prin analiza lor cu certitudine s-a dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar acuzațiile sunt bine justificate standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, la această concluzia a ajuns și instanța de apel din analiza probelor pertinente și concludente, utile administrate în ședința de judecată care nu au fost combătute de către partea apărării, astfel de dovadă rezultă din existența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute, care poate fi luat în considerație de comportamentul părților când sunt obținute dovezile respective.

În acțiunile inculpatului sunt prezente latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la alin. (4) art. 217 Cod penal în situația în care în speță s-a confirmat existența obiectului material care constă din substanța stupefiantă heroină, fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3802 din 20.08.2018, potrivit căruia substanța solidă, sub formă de praf și bulgări, de culoare bej, din cele opt pachetele prezentate la examinare, ridicată la data de 15.08.2018 în urma efectuării percheziției la Verbanov Dmitrii, reprezenta substanță stupefiantă heroină. Masa totală a substanței stupefiante heroină constituia 10,115 g.

Totodată, instanța de apel a notat că pentru calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, este necesar ca fapta să fie comisă în lipsa scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice, psihotrope sau de analoge ale acestora, însă, substanțele depistate și ridicate la domiciliul inculpatului au fost păstrate anume cu scop de înstrăinare, or, heroina în cantitate de 10,115 gr., era împărțită în opt pachetele separate, ceea ce indică că era pregătită pentru realizare.

Astfel, Colegiul penal a notat că instanța de fond a adoptat o soluție justă și motivată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală.

Instanța de apel a reținut declarațiile inculpatului, care în ședința instanței de apel, a recunoscut faptul păstrării substanțelor narcotice la el la domiciliu, însă, cu privire la faptul că, aceste substanțe erau pentru consum propriu, în sensul dat, instanța de apel a considerat afirmațiile date declarative, în contextul în care, la domiciliul

acestui, în cadrul percheziției au fost depistate și ridicate circa 9 pachetele, fapt indicat de însăși Verbanov Dmitrii, iar cantitatea respectivă este una prea mare pentru a justifica scopul consumului propriu, iar fasonarea acestora în pachetele denotă că acestea erau pregătite pentru a fi realizate altor persoane decât pentru a fi consumate personal de către inculpat.

Mai mult ca atât, din declarațiile martorului Nichifor Oleg, care activând în calitate de ofițer de investigații în cadrul IP Ciocana, a indicat că, în momentul percheziției la domiciliul lui Verbanov Dmitrii, au fost depistate substanțe narcotice heroină, în proporții deosebit de mari. Din informația care a primit-o, el deținea droguri în scop de realizare. Inițial, inculpatul a promis că va conlucra cu organele de poliție, dar până în final nu a fost stabilit de unde procura aceste droguri.

Cu privire la faptul menționat de inculpat precum că, i-au fost încălcate drepturile lui, și anume că i s-a refuzat de a face cunoștință cu materialele cauzei penale înainte de cercetarea judecătorească, în prezența unui interpret, dat fiind faptul că nu posedă limba de stat, este una declarativă, or din materialele cauzei nu s-a demonstrat careva încălcări, totodată instanța de apel a atestat că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată, reține că inculpatul într-adevăr a solicitat să facă cunoștința cu materialele cauzei, fără a solicita prezența unui interpret, iar instanța de fond a admis cerința acestuia, însă, necăutând la faptul dat, ulterior, inculpatul nu s-a prezentat în ședințele de judecată, înaintând doar cerere privind refuzul de a se deplasa în ședința de judecată, fără a indica careva motive plauzibile, din care considerent, cauza penală a fost în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, în lipsa inculpatului.

La individualizarea pedepsei inculpatului, Colegiul penal a notat că instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, și în urma efectuării analizei complexe a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate și corect a constatat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a reținut că prin sentință, a fost dispusă încasarea din contul inculpatului, cheltuielile de judecată pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/I-R-3802 din 20.08.2018, în sumă de 1680 lei, soluție justificată și întemeiată, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Buliga Ion în comun cu inculpatul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei, cu dispunerea achitării lui Verbanov Dmitrii, deoarece fapta comisă de el nu întrunește elementele

infracțiunii incriminate.

În motivarea cererii de recurs s-a invocat:

- inculpatul a indicat doar două motive în cererea de apel, anume că i-au fost încălcate drepturile lui, prin refuzarea în satisfacerea cererii de a face cunoștință cu materialele cauzei penale înainte de cercetarea judecătorească, în prezența unui interpret, or, dânsul nu posedă limba de stat, totodată, dânsul a fost privat de posibilitatea de a spune ultimul cuvânt și să fie prezent la pronunțarea sentinței, după intervenirea avocatului angajat prin contract, în instanța de apel verbal s-au invocat și alte temeieri, asupra cărora instanța de apel nu s-a expus;

- apărătorul inculpatului în ședința instanței de apel a solicitat reluarea cercetării judecătorești și citarea pentru audierea suplimentară a martorilor Nichifor Oleg și Voloc Victor. Cererea apărării a fost respinsă;

- nici instanța de fond, nici instanța de apel nu au elucidat câte obiecte au fost ridicate de la inculpat (consideră acest aspect principal important, deoarece și în ordonanța de punere sub învinuire din 23.03.2019 sunt indicate 9 pachete (f.d.115));

- inculpatul anterior a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare, de mulți ani se află la evidența medicului narcolog ca consumator de droguri;

- aprecierea instanțelor de fond și de apel, că dacă Verbanov păstra substanțele narcotice fasonate în pachetele demonstrează intenția lui de a le vinde, este una eronată, neprobată prin procedeele respective reglementate de Codul de procedură penală. Nu au avut loc careva măsuri speciale de investigații, nu au avut loc careva achiziții de control, Verbanov nu a fost surprins în flagrant în timpul vânzării drogurilor;

- concluziile instanțelor de fond și apel referitor la scopul păstrării substanțelor narcotice sunt imaginare, subiective, fără probare obiectivă;

- instanța de apel în decizia atacată nici într-un fel nu s-a expus asupra probelor cercetate la cererea apărării;

- instanța de apel face analiza laturii subiective a altei infracțiuni, decât cea incriminată inculpatului. Argumentele de motivare a soluției se referă la componenta de infracțiune prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, însă Verbanov Dmitrii este condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

- un aspect foarte suspect al cauzei (deși formal este legalizat printr-o ordonanță de procuror) - Verbanov Dmitrii este domiciliat în sectorul Buiucani a mun. Chișinău, acțiunile de păstrare a substanțelor narcotice tot acolo au loc, însă, din careva pretexte aparent legale, OUP Ciocana se declară competentă de a efectua urmărirea penală în acel teritoriu.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului,

menționând că acesta urmează a fi declarat admisibil, cu trimiterea recursului pentru judecare în Colegiul lărgit.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat de avocat se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) 12) Cod de procedură penală, însă Colegiul consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința atacată.

Or, pct. 6) stipulează că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă recurentul nu au concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsește confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Recursul declarat de avocatul Buliga Ion în general, este mai degrabă un „apel deghezat”, decât un „efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară”, care se bazează în mod esențial pe argumente legate de erori procedurale și încălcarea dreptului inculpatului, fără a indica concret ce au omis instanțele de judecată.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de avocat în recursul său, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acesteia precum s-a solicitat în recurs, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

În ce privește argumentul ce reprezintă temeiul prevăzut la pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, acesta nu și-a găsit confirmare, argumentul fiind combătut de declarații și de probe anexate la dosar.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se bazează pe aceea că, Colegiul consideră inacceptabil faptul că apărătorul în comun cu inculpatul, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului, în acest sens, instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată.

Astfel, în speță, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, iar instanțele de fond și apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, și au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În acest context, cu referire la argumentul recurenților precum că *„instanța de apel face analiza laturii subiective a altei infracțiuni, decât cea incriminată inculpatului. Argumentele de motivare a soluției se referă la componența de infracțiune prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, însă Verbanov Dmitrii este condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal”* Colegiul penal notează că instanța de apel a descris elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în raport cu declarațiile inculpatului care a recunoscut că a păstrat substanțele narcotice pentru consum propriu, totodată concluzionând că *„pentru calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, este necesar ca fapta să fie comisă în lipsa scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice, psihotrope sau de analoge ale acestora, însă, substanțele depistate și ridicate la domiciliul inculpatului Verbanov Dmitrii au fost păstrate anume cu scop de înstrăinare, or, heroina în cantitate de 10,115 gr., era împărțită în opt pachetele separate, ceea ce indică că era pregătită pentru realizare”*.

Totodată, cu referire la argumentul recurenților precum că *„instanțele de fond eronat și neprobat prin procedeele reglementate de Codul de procedură penală au apreciat că păstrarea substanțelor narcotice fasonate în pachetele demonstrează intenția lui Verbanov de a le vinde”* Colegiul penal, subliniază că intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: procurarea, prepararea, păstrarea,

transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul etc., la caz cele 10,115 gr. de substanțe narcotice care constituie proporții deosebit de mari, fiind împărțită în pachetele – care și reprezintă un ambalaj comod pentru înstrăinare, indică nemijlocit la scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice.

Colegiul nu poate să achieseze la argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat în cauza de față.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi menținută soluția despre vinovăția lui Verbanov Dmitrii în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, deoarece faptele lui întrunesc în totalitate elementele infracțiunii nominalizate.

Cu referire la invocarea de către recurenți a încălcării dreptului inculpatului de a face cunoștință cu materialele dosarului înainte de cercetarea judecătorească, în prezența unui interpret, deoarece acesta nu posedă limba de stat și cu referire la încălcarea dreptului inculpatului la ultimul cuvânt și de a fi prezent la pronunțarea sentinței, Colegiul penal o apreciază ca fiind nefondată și relevă că, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată a instanței de fond din data de 28 noiembrie 2019, inculpatul, fiind asistat în ședința de judecată de apărător, a solicitat termen pentru a face cunoștință cu materialele dosarului, cererea respectivă fiind admisă și amânată ședința de judecată până la data de 16 ianuarie 2020 (*f.d. 156, vol. I*).

Careva obiecții la procesul verbal, potrivit art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, nefiind formulate de către participanții la proces și astfel, informațiile înserate în actele procedurale vizare sunt prezumate a fi veridice.

Totodată, potrivit materialelor dosarului și anume, procesul verbal de informare a învinuitului și apărătorului despre terminarea urmăririi penale și procesului verbal de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală din 24 aprilie 2019, rezultă că Verbanov Dmitrii, fiind asistat de apărătorul Platon Mariana, în prezența traducătorului, a făcut cunoștință cu materialele cauzei, iar careva obiecții din partea acestuia cât și a apărătorului său, nu au parvenit (*f.d. 126-127, vol. I*).

Neîntemeiată este și alegația recurenților precum că, inculpatul ar fi fost privat de ultimul cuvânt și de prezenta la pronunțarea sentinței, or, în ședința de judecată din data de 28 ianuarie 202, fiind dispusă continuarea examinării cauzei în lipsa inculpatului conform art. 321 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, inculpatul a

fost citat și pentru următoarele ședințe de judecată, inclusiv pentru ședința din 20 februarie 2020, când urma a fi ascultat ultimul cuvânt al inculpatului și pronunțată sentința, însă inculpatul, prin cerere scrisă a refuzat să se prezinte în ședința de judecată, refuzul fiind confirmat și de administrația penitenciarului (*f.d. 184-185, vol. I*)

În conformitate cu prescripțiile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Cu referire la invocarea de către recurenți că în ședința instanței de apel a solicitat reluarea cercetării judecătorești și citarea pentru audierea suplimentară a martorilor Nichifor Oleg și Voloc Victor, cererea apărării fiind respinsă, Colegiul penal o apreciază ca fiind nefondată și relevă că, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din data de 21 octombrie 2020, avocatul Ion Buliga în susținerea apelului a invocat că „*instanța de fond greșit a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorilor Nechifor O., Bespeații E., Voloc V, deoarece sunt colaboratori de poliție și au un interes în această cauză penală*” careva cerere de audiere a martorilor respectivi nefiind înaintată de către apărare. La examinarea probelor apărarea nu a intervenit cu obiecții sau solicitări, iar la finele cercetării judecătorești, apărarea nu a înaintat nici o cerere de audiere a martorilor, considerând posibilă finisarea cercetării judecătorești (*f.d. 24-31, vol. I*).

Asupra acestui proces-verbal nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile înserate în actele procedurale vizate sunt prezumate a fi veridice.

Cu referire la argumentul recurenților că ordonanța privind efectuarea percheziției nu a fost semnată de inculpat și nu a fost tradusă acestuia, Colegiul notează că percheziția din 15 august 2020 a fost autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 06 august 2018 (*f.d. 10-12, 14-15, vol. I*), care de altfel nu a fost contestată în ordinea și termenul prevăzut de Codul de procedură penală.

Mai mult ca atât, Colegiul reține că potrivit demersului din 13.12.2018, procurorul a solicitat autorizarea efectuării percheziției la domiciliul lui Verbanov Dmitrii, în scopul depistării și ridicării substanțelor stupefiante – heroină, alte tipuri de droguri, a obiectelor de împachetat a substanțelor narcotice, mijloace bănești obținute din comercializarea substanțelor narcotice, alte obiective ce țin de activitatea circulației substanțelor narcotice, menționând că anterior, la 15.08.2018 a fost efectuată percheziția autorizată la domiciliul lui Verbanov Dmitrii, iar judecătorul de instrucție, prin încheierea din 14.12.2018, a respins demersul respectiv, menționând că ordonanța de percheziție și demersul se bazează pe percheziția efectuată deja la 15 august 2018.

Colegiul reține că potrivit procesului-verbal din 24 aprilie 2019 de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului său, cu prezența translatorului, după luarea cunoștinței de materialele urmăririi penale, apărarea nu a avut careva obiecții referitor la efectuarea urmăririi penale, poziția apărării în partea nominalizată fiind neîntemeiată, deoarece avocații și inculpatul nu au abordat nulitatea actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, în termenul prevăzut de lege, adică la terminarea urmăririi penale (*f.d. 126-127, vol. I*), iar instanța de judecată, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nici nu are temei și suport legal pentru a declara nule aceste acte procedurale or, verificarea legalității acestora ține de competența procurorului ierarhic superior, iar potrivit art. 313 alin. (1) Cod de procedură penală, plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuțit, învinuit, apărător, partea vătămată, de alți participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plângerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.

Elocvență în acest sens este și jurisprudența CtEDO, conform căreia probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil. Astfel, în *cauza Schenk c. Elveției*, Curtea a precizat că, utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, din motiv că nu a fost ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea înregistrărilor în termenii și modul stabilit prin lege.

Conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia partea vătămată nu a folosit calea apelului. În recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentul specificat în recursul ordinar al apărării că „*un aspect foarte suspect al cauzei (deși formal este legalizat printr-o ordonanță de procuror) - Verbanov Dmitrii este domiciliat în sectorul Buiucani a mun. Chișinău, acțiunile de păstrare a substanțelor narcotice tot acolo au loc, însă, din careva pretexte aparent legale, OUP Ciocana se declară competentă de a efectua urmărirea penală în acel teritoriu*” nu a fost invocat și în apel, deci nu au niciun suport juridic, fiind neîntemeiat, astfel.

În cererea de recurs, se invocă argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința instanței supreme în hotărârea instanței de apel.

Despre faptul că, instanța de apel nu a formulat un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de apelant, Colegiul reiterează despre statuările Curții Europene

referitoare la exigențele de motivare a unei hotărâri judecătorești, apreciate în coroborare cu echitatea procedurii penale desfășurate împotriva inculpatului, unde Curtea a evidențiat că efectul art. 6 § 1 din Convenție este, inter alia, de a plasa „tribunalul” sub o obligație de a proceda la o examinare corespunzătoare a pledoariilor, argumentelor și probelor din dosar, care urmează a fi luate în considerație într-un mod adecvat. Totuși, deși art. 6 § 1 obligă instanțele de a prezenta motive în susținerea hotărârilor sale, norma nu poate fi înțeleasă întru a obliga să fie adus un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 April 1994, §§ 59 și 61, Series A no. 288, și Burg and Others v. France (dec.), ECHR 2003-II*). Extinderea obligației de a motiva poate depinde în special de natura deciziei și urmează a fi apreciată în lumina circumstanțelor fiecărei spețe în parte (*a se vedea Ruiz Torija v. Spain and Hiro Balani v. Spain, hotărâri din 9 decembrie 1994, § 29 și § 27, respectiv, Series A nos. 303-A și 303-B, respectiv, și Helle vs. Finland, 19 decembrie 1997, Reports 1997 VIII, § 55*). Respectiv, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de părți, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei.

În același context, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Necătând la faptul că inculpatul vina în cele comise nu a recunoscut, Colegiul consideră că instanțele de fond corect au constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile inculpatului și martorilor Nichifor Oleg și Voloc Victor și prin materialele cauzei, inclusiv procesul-verbal de percheziție din 15.08.2018 (vol.-I, f.d. 14-15), raportul de expertiza judiciară din 20.08.2018 (vol.-I, f.d. 18- 20), procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.09.2018 (vol.-I, f.d. 23) și corpurile delictive.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. Mai mult, în cauza deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpatului și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În acest context se menționează, că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii incriminate nu poate servi ca temei pentru achitarea lui, dat

fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina sa în comiterea celor incriminate, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmându-se scopul evitării răspunderii penale.

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de apărător în comun cu inculpatul, este vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Buliga Ion în comun cu inculpatul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **VERBANOV Dmitrii XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 aprilie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Boico Victor